

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 8351 van 16 april 2012
in de zaak A. 204.210/XIV-34.102**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Steven Hooyberghs
 kantoor houdend te 2300 Turnhout
 Kasteelstraat 6
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding

Het cassatieberoep, ingesteld op 29 maart 2012, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 75.828 van 27 februari 2012 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 3 april 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september
2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt
dat de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid in de aanvankelijk bestreden beslissing

inderdaad stelt dat het verkrijgen van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) een gunstmaatregel is waarvan de verzoeker wordt uitgesloten door de ernst van de feiten en het georganiseerd crimineel gedrag. Bij de beoordeling van de gegrondheid van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet beschikt de staatssecretaris immers over een ruime appreciatiemarge zodat er geen sprake is van nieuwe bindende voorwaarden die aan artikel 9bis van Vreemdelingenwet zouden worden toegevoegd. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

De verzoeker uit in zijn tweede middel enerzijds kritiek op motivering van de aanvankelijk bestreden beslissing en stelt anderzijds dat het bestreden arrest toelaat dat de aanvankelijk bestreden beslissing artikel 8 van het EVRM schendt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zet in de punten 2.11 tot en met 2.15 van het bestreden arrest omstandig uiteen waarom de verzoeker geen schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome, en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM) aannemelijk maakt. De verzoeker gaat echter compleet voorbij aan die concrete motivering van het bestreden arrest en uit in wezen enkel kritiek op de aanvankelijk bestreden beslissing terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden noch om de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing te beoordelen. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zestien april tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams